

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114010719
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114010719.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Františka Kováča na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. augusta 2014 prejednal sťažnosť odsúdeného

E. X. ,

nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom E., X. A. XXX, okr. D., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 4Pp/25/2014-15 zo dňa 28.05.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného E. X. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/83/2013 zo dňa 25.02.2014 bol E. X. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 10 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.04.2013 sp. zn. 2T/46/2013 ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. návrh odsúdeného E. X. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú zahlásil ihneď do zápisnice o verejnom zasadnutí. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že si svoje povinnosti vo výkone trestu plnil, avšak jeho krátky trest mu neumožňoval lepšie hodnotenie. Poukazoval tiež na to, že mu bola vytýkaná jeho minulosť a žiadal, aby jeho sťažnosti bolo vyhovené.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa nepochybil, pokiaľ v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona skúmal splnenie zákonných podmienok pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Z ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. vyplýva jednak formálna podmienka, ktorú odsúdený splnil,

a to vykonanie polovice uloženého trestu odňatia slobody. Podmienku plnenia povinností a správania sa počas výkonu trestu odňatia slobody odsúdený splnil čiastočne.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený, musí ale súd dospieť k záveru, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Rozhodnutie o tejto skutočnosti robí súd na základe viacerých dôkazov a nielen z hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Podľa posudku ústavu, odsúdeného nie je možné objektívne hodnotiť, nakoľko je pracovne zaradený iba krátku dobu. Disciplinárne odmenený, ani potrestaný nebol. Program zaobchádzania pre krátkosť času mu nebol doposiaľ stanovený, je vo forme adaptácie na podmienky výkonu trestu. Riziko sociálneho zlyhania je u odsúdeného hodnotené ako stredné. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá, rizikové faktory sú finančné problémy pred výkonom trestu, nižšia schopnosť zabezpečiť si trvalý pracovný pomer a recidíva (bol trikrát súdne trestaný, vo výkone trestu jedenkrát). V závere hodnotenia riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a toto mu neodporúča. Uvedené závery potom súd prvého stupňa vyhodnotil aj z pohľadu predchádzajúcej trestnej činnosti. Podľa názoru krajského súdu, osoba odsúdeného s prihliadnutím aj na predchádzajúce odsúdenia, uvedené rizikové faktory a neodporúčajúce hodnotenie ústavu, nedáva dostatočnú záruku, že odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia na slobodu by sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, resp., že by viedol riadny život.

Z uvedených dôvodov nepovažoval preto krajský súd sťažnosť odsúdeného za dôvodnú a túto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.